

Commissie voor de bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in adviesorganen

ADVIES Nr. 4

van 6 oktober 2017, betreffende de Technische Commissie voor Verpleegkunde.

1. Vraag.

Op 17 juli 2017 heeft de minister van Volksgezondheid per post een verzoek om advies over de Technische Commissie voor Verpleegkunde gericht aan de staatssecretaris voor Gelijke Kansen. Deze vraag is gebaseerd op artikel *2bis*, §2 van de wet van 20 juli 1990 “ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid”. Ze beoogt het toekennen van een afwijking van de quotavorwaarde (ten hoogste twee derden van de leden van een adviesorgaan is van hetzelfde geslacht) opgelegd door §1 van artikel *2bis*.

De staatssecretaris heeft het verzoek doorgezonden naar de Commissie Adviesorganen. Het werd aangevuld met een briefwisseling tot in september tussen de voorzitter van deze commissie en het lid van de beleidscel Volksgezondheid dat met het dossier is belast.

2. Analyse.

De Technische Commissie voor Verpleging vindt zijn oorsprong in artikel 55 van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015. Ze bestaat uit 12 leden benoemd op voordracht van organisaties van verpleegkundigen en 12 leden benoemd op voordracht van artsenorganisaties; er zijn evenveel plaatsvervangende als gewone leden.

Volgens de informatie die aan de Commissie Advies werd verstrekt, wordt in het algemeen voldaan aan de quotavereiste van artikel *2bis*, §1 van de wet van 20 juli 1990, maar niet in de groep van de artsen (18 mannen en 6 vrouwen voor alle gewone leden + plaatsvervangers).

3. Advies.

3.1. De Commissie Adviesorganen wijst er in de eerste plaats op dat dit een situatie met “dubbele trap” is van de wet van 20 juli 1990. Op de eerste trap, de voordracht van de kandidaten, moet elke betrokken organisatie voor elk mandaat een man en een vrouw voordragen; indien dit niet mogelijk is, moet zij hiervoor een bijzondere motivering vermelden in het voordrachtdocument. De minister van Volksgezondheid is vervolgens verantwoordelijk voor het aanvaarden van de niet-conforme voordracht, met vermelding van de motivering in de benoemingsakte (artikel 2, §1 en 2 van de wet).

De Commissie Adviesorganen is alleen bevoegd voor de tweede trap, die betrekking heeft op de samenstelling van het orgaan. In dit geval volgt de aanvraag op grond van artikel *2bis*, §2 van de wet echter duidelijk uit de afwijkingen die op grond van artikel 2, §2, zijn toegestaan, en dus is de aanvraag op dezelfde motivering gebaseerd.

De Commissie Adviesorganen heeft het zeer moeilijk om te begrijpen dat het in de medische sector, met zo goed als evenveel mannen en vrouwen, zo moeilijk lijkt om een voldoende aantal vrouwen te vinden; bovendien heeft ze geen informatie ontvangen waaruit blijkt dat de werkzaamheden van het betrokken orgaan bijzonder veeleisend zijn.

3.2. Om de werking van een orgaan dat nodig is voor een goede organisatie van de verpleegkunde niet te hinderen en gezien het voornemen van de beleidscel Volksgezondheid om dit orgaan te hervormen door de groep van de artsen af te schaffen, geeft de Commissie echter een gunstig advies voor het toestaan van de gevraagde afwijking. Ze brengt dit advies uit met eenparigheid van stemmen van de vier aanwezige leden, met inbegrip van de voorzitter. Dit quorum voldoet aan de vereisten van artikel 26/4, §1 van het Koninklijk Besluit van 4 april 2003 tot reorganisatie van de Raad van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen.

De Commissie Adviesorganen herinnert eraan dat de toegestane afwijking op grond van artikel 2bis, §2, 4de lid, van de wet van 20 juli 1990 slechts voor één jaar geldt. Het vestigt ook de aandacht op het 5de lid van dezelfde bepaling, over de geldigheid van de adviezen van het betrokken adviesorgaan.